

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

sayı 30

Bölgemiz Beykoz'da faşist saldırılar artıyor. Hemen her hafta bir olay-bir saldırı oluyor. Öğretmen Fahrettin Yılmaz'ın 19 kurşunla kahpece şehit edildiğini Beykoz Halkevi daha unutmadı. Bu olaydan sonra azan faşist katiller terör eylemlerine hız veriliyor.

Beykoz'umuzda yıllardır halk çocuklarının kültürel gelişimine yardımcı olan Halkevi binasına ve üyelerine defalarca saldırılar. 3 sefer camları kırıldı. İçerde bulunanlar ölümle tehdit edildi. Bazıları yaralandı. Halkevinin düzenlediği futbol turnuvasında (Halkevi-Tokatspor maçında) öğrenculara ve seyircilere silahlarla saldırılar. Yaralı ve ölü olmaması mucize idi.

Yeni işçi evlerinde bir işçiyi yaraladılar. Bir eve silahla saldırdılar. İlerici gazete okuyanlara, haksızlıklara karşı olanlara, yani kendileri gibi düşünmeyen insanlara saldırdılar.

En son Halkevi'ne bomba atıp, ateş edip, iki genci yaraladılar. Aynı gün suçluların telaşı ile pazarda halka ateş eden gözü dönmüş katil şebekesi mensupları bir çocuğu yaraladılar.

Görülüyor ki olaylar ardarda geliyor. Tabi bu sadece Beykoz'umuzda olanlar. Türkiye'nin başka yerlerinde de başka tür lüleri tezgahtarlıyor. Kitle halinde insan kırılmaları-banka soymalar-adam kaçırmalar herkesin bildiği olaylar. Bu arada ilginç gelişmeler de oluyor. Yakalanan katiller belli bir faşist örgütün adamları. Ya MHP li, ya Ülkü Ocaklı, ya ÜGD li ya da buna benzer faşist örgüt üyeleri.

Suçlu belli. Suçlu belli ama üstüne yeteri gibi etkili gidilmiyor. Çünkü arkalarında işbirlikçi-tekelci sermaye var. Çok pahalı silahlar ellerinde. Nerden geliyor bu değirmenin suyu? Hangi amaçla veriliyor bunlar? Şairin dediği gibi "Bu aşağılık sömürü düzeni, bu zorbalık sürsün diyor. İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin gözü açılmasını diyor bütün bunlar.

Geçenlerde ellerinde silahları ile birçok faşist katilin resimleri yayınlandı. Çetenin

- CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ SAĞLANMALIDIR
- MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALI, KONTR-GERİLLA, DEV - KURT, ETKO ADLI GİZLİ FAŞİST ÖRGÜTLER DAĞITILMALIDIR!
- DEVLET MEKANİZMASI FAŞİSTLERDEN VE GERİCİLERDEN ARINDIRILMALIDIR!

başları." Bu resimler piyeste çekilmiştir! diyor. Ne kadar masummuş meğer bu ruh hastaları.

Ama Başbuğlarından aldıkları emirleri eksiksiz yerine getirenlerden bazıları itiraf ediyorlar suçlarını. "Biz kandırıldık" diyorlar. Bazılarını ise kanlı oyunun başrollerindeki MHP liler "Bunlar bizden değil, bunlar olsa olsa komünisttir, ajandır" diye örtbas etmeye çalışıyorlar. Bazılarını ise kendileri ortadan kaldırıyorlar.

Ve ağızlarında sahte barış çağrıları, öbür yandan sıkıyönetim çağrıları. İstedikleri nedir?

Demokrasi mücadelesini durdurmak. Emekçi halkın uyanışını engellemek.

Ve işbirlikçi-Tekelci sermayenin desteği ile faşist (halk düşmanı) bir yönetimi işbaşına getirmek.

Halkımızı baskı ve terörle sindirerek ulaşmak istiyorlar amaçlarına. Yılgınlık yaratmak ve bulanık suda balık avlamak.

Ama emekçi halkımız faşistlerin bu pis emellerine geçit vermeyecek denli iyi tanıyor bunları.

Ama şunu da görmek, bilmek gerek. İşçilerin-köylülerin-tüm emekçilerin örgütlü mücadelesi olmadan faşist tehlike önlenemez.

İstanbul'da otobüsten bir ilericiciyi kaçır-mak isteyen faşistlere halk iyi bir ders vermiştir. Hem ilericiciyi faşist zorbalardan kurtarmış, hem de saldırganlardan birini yakalayıp polise teslim etmişlerdir. Beykoz'da ise saldırıya uğrayan Halkevi'ne Beykoz halkının gösterdiği maddi ve manevi dayanışma örnek bir davranıştır.

Halkımız, emekçiler gerçeği iyi görüp de

Patlayıcı madde atılan Beykoz Halkevi'nin içi bu hale geldi...

gerlendirmek zorundadırlar. Örgütlü gücümüz Faşizme geçit vermeyecektir. Bunu bir an olsun aklımızdan çıkarmamalıyız.

Kahvede-yolda-işyerimizde ve her yerde faşistleri tecrit edelim. Onların halk düşmanı yüzlerini sergileyelim. Heryerde anlatalım.

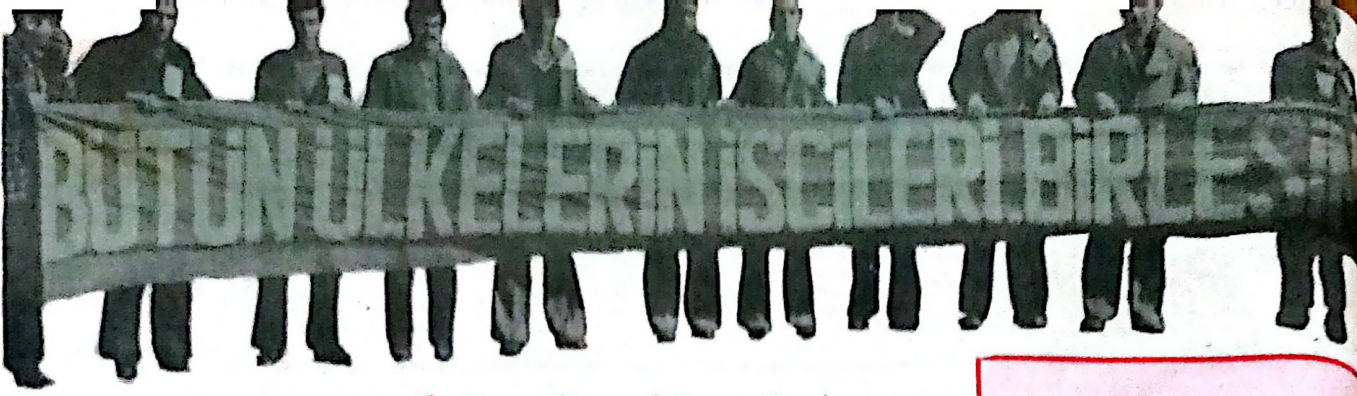
MHP, ÜLKÜ OCAKLARI, ÜGD, KONTR-GERİLLA V.S. GİBİ FAŞİST ÖRGÜTLER KAPATILMALIDIR!

SUÇLULAR BULUNUP, HESAP SORULMALIDIR!

FAŞİZME GEÇİT YOK!...

- ÖZELİKLE SİYASİ UÇU İÇİNE RE YÖNELEN TOPLU İŞYEN ÇIKARMALARIN ÖNÜNE GEÇİLMELİDİR
- TARIM KESİMİNDE ÇALIŞAN GENÇ EMEKCİLERİN VE ÇOCUKLARIN EKONOMİK VE SOSYAL HAKLARI GÜVENCE ALTINA ALINMALIDIR!

biz işçileri kim koruyacak?

Çeşitli vaatlerle yıllardır uyutularak bekleyen kamu sektörü işçileri yine hüsrana uğradı.

Geçen yıl yakacak yardımı adı altında verilen ek yardımdan memur ve emekliler yararlanırken, biz işçiler bu hakka layık görülmedik. Oysa "Anayasa" Kanunlar tüm çalışanlar için eşit olarak çıkarılmalıdır" der. Yoksa biz çalışmıyor muyuz?.. Böyle düşünen varsa şunu bilmelidir. İŞÇİ SINIFI ÇALIŞMAZSA HAYAT DURUR.

Son olarak çıkarılan bir kanunla biz kamu sektörü işçilerine bir darbe daha vuruldu.

Kamu sektöründe çalışan tüm memurların çocuk paraları yeniden ayarlandı. Öyle bir ayarlama ki işçi ile memur arasında kama sokmaktan başka birşey değil. Aynı işkolunda, kamu sektöründe çalışan işçi ve memurları çıkarılan bu kanunla biraz daha ayırmak kimin işine geliyor acaba?.. Birine öz evlat (aslında değil ya..) gibi diğerine üvey evlat gibi muamele etmek olsa olsa işçiyle memuru birbirine düşürüp aradan sıyrılmak isteyen sömürücülerin işidir.

Şu işe bakın

Memurlara 100-200-400 TL. çocuk yardımı.

İşçiye 50 TL. çocuk yardımı.

Bizim çocuklarımızın günahı işçi çocuğu olmaları mıdır? Bizim günahımız işçi olmak mıdır?

Düşünün bir kere: Bir işçi çocuğu ile bir memur çocuğu aynı okulda arkadaş. Bunların babalarının arasındaki bu ayırım çocuklar üzerinde psikolojik etki yapmaz mı? Birbirleri hakkında ne düşünürler? Ya biz işçiler çocuklarımıza bu durumu nasıl izah ederiz.

Şimdi memur arkadaşlar bu sözlerimizden alınmasınlar. Biz işçiler onlara verilen bu hakları çok görmüyoruz. Daha fazlasına layıktırlar. Sözümüz İŞÇİ-MEMUR AYIRIMI yapanlara ve bizi birbirimize düşman edip aradan sıyrılmak isteyenleredir. Yalnız bir sözümüz daha var.

Yeri geldi mi sendikacı olmakla caka satanlar, işçinin haklarını koruyoruz diyerek hava atanlar bu çelişkileri hiç mi görmezler? Yoksa gördükleri halde seslerini mi çıkarmazlar? Aslında ikisi de farketmez. Ha görmemişsin, ha görüp te sesini çıkarmamışsın. Sendikacının görevi bu durumları görmek ve düzelmesi için çaba harcamaktır.

Ama ne bizim işyerimizdeki sözüm ona sendikacı baylarımız ne de onların ağabası sayın (.) Halil Tunç böyle işlerle uğraşmazlar.

Ama işçinin zararına işleyeceği kesin olan "TOPLUMSAL ANLAŞMA" lara imza atmaktan da çekinmezler. Toplumsal anlaşma bile böyle durumlarda devletin çıkaracağı kanunlarla işçinin durumunu düzelteceğim der.

Bize göre Toplumsal Anlaşma çağımızın gerisindedir. İşçi-işveren uzlaşmasını öngörür. Oysa bizim sayın (.) sendikacılarımız Toplumsal Anlaşma'nın da gerisindedirler.

Biz işçiler her geçen gün uyanıyoruz. Haberinizi olsun sarı sendikacılar. Sizlerin ekinde oynayacak olan haklarımızı nasıl alacağımızı iyi biliyoruz. Size de bir uyarıda bulunuyoruz.

İşçi-memur ayırımının en son örneği olan bu çocuk paraları meselesini lehimize çözmek için çaba gösterin. Yasaları zorlayın. Toplusözleşmelerdeki bu gülünç maddelerin düzelmesi zamanı çoktan geçti. Durumu bilgilerinize sunmak en doğal hakkımız. Kimildayın bakalım. Biz işçiler verdiğimiz görevi almasını da biliriz. Unutmayın.

Deri Kundura Fabrikasından
bir işçi

0553 D BANDINDA YANGIN

Bu bantta bir çekiç makinesi var. Bu makinede, artıkların toplanmış olduğu bezden bir torba var. Geçen gün burada yangın çıktı. Çekiç makinesinde çıkan kıvılcımlar bu torbayı tutuşturdu. Çıkan yangın kısa zamanda söndürüldü. Ve fazla önemsenmedi. Şu bantta bu yangın ilk çıkıyor. Önceleri de defalarca oldu. Ne sendika, ne de işveren bu konuyu hiç dikkate almıyor. Oysa burada çalışan işçilerin hayatı söz konusu. Ayrıca buradan çıkacak yangın bir gün fabrikayı da kül edebilir. Ondan sonra çıkıp ta şöyle yapılmalıydı böyle olmalıydı demek bir işe yaramaz.

Söz konusu işçilerin can güvenliği ve milli servettir. Bu konuyla ilgilenmek zorundadır. Sendikayı ve işvereni bu konuda uyarıyoruz.

HALA CEVAP YOK

İşveren tarafından 912 işçi "YAPTILAR" gerekçesiyle mahkûm edilmiştir. Direniş yaptığımız sürede ücretlerimizi ve ikramiyemizi "ÜRETİM YAPMADINIZ" gerekçesiyle işveren eksik ödemiştir.

Mahkeme bu konuda bizi haklı bulmuş. "BERAAT" kararı vermiştir. Fakat bu konuda bilgi verdik. Fakat bizi açıklamaya yapmadılar.

9121er

SÖZLEŞMENİN AZİZLİĞİ

Sendikamız ile müessesemiz aramıza kadar imzalanan toplu sözleşme kadem ve kabiliyet unsurları azaltılarak sosyal adaleti teessüs ettiren bir şekilde olanağını tahakkuk ettirmiş bulunuyor. Bu cümleden olarak son asgari ücretin yüksek puanlı işyerlerini zamları, az puanlı sınıflara göre tutarlar dengeli sağlanmış oluyordur.

Yapılan tatbikatlar bu amaca yönelik uygulanırken az puanlı işten anlı iş terfilerinde yan kolonların tıllı bulunuşu sosyal adaleti zedeleyen bir şekilde olmuştur. Sınıfta çalışan aynı puanlı işyerlerinde saat başına 5 Lira farklılık olduğu gibi, 12. sınıftan 9-10 uncu dereceye terfi eden 6. derecedeki işçiyi geçmektedir.

Durum işçiler arasında huzursuz moral kırıklığına sebebiyet vermektedir. Taraflara yapılan müracaatlar neticesizdir.

Tekniğin ileri koşulları bir yandan 27 yıl evvel nesredilmiş Sumerbank standardizasyon esasnamesi dahi tatbik edilmemiştir.

Toplusözleşmenin 22. Maddesi gereğince meydana gelmiş bulunan bu bıkatin husule getirdiği olayın mevhi vebali toplusözleşmeyi tetkik edenlerin omuzlarına havale etmekten borcu sayarım.

Deri Kundura'dan bir bant

yemek parası

madığımız için verilmiyor.

Senelik izinler kideden sayılır.

Senelik izinlerde ücret de alırız.

Senelik izinde çalışmış sayıldığımız için ücret alıyoruz. Çalıştığımız zaman da yemek yiyoruz.

Peki... Senelik izinde çalışmış sayıldığımız göre niye yemek parası almıyoruz. Diğer sosyal haklardan senelik izinde yararlanıyoruz. Bir sosyal hak olarak toplu sözleşmeye yazılan yemek parası senelik izinde de verilmelidir.

Toplusözleşmenin içine "Parasız yemeğe hak kazanabilmek için fiilen çalışmış olmak şarttır" cümlesini yazdıran, yazılmasına göz yuman sarı sendika yöneticileri niye dikkat etmediler acaba? İşverene şirin görünmek için mi?

Deri Kundura Fabrikasından
bir işçi

yasaları ciğneyenler

274-275 sayılı Toplusözleşme, Grev ve Lokavt Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 24 Temmuz günü İş Kanunu'na göre "İŞÇİ BAYRAMI" (1) olarak kabul edilmiştir.

Fabrikamızın makine-enerji kısmına altı aylık kurs için alınan işçileri 24 Temmuzda siz işçi değilsiniz, kurs süresince işçi sayılmıyorsunuz, diye çalıştırdılar. Sendika da bu işe evet dedi. Oysa kurs için alınan işçiler İş Kanunu'na tabidirler. İş Kanunu bu güne tatil diyor. Yoksa sarı sendikacılarımız İşçi Bayramı olarak 1 MAYIS'ı mı benimsemiş de patronların Lokavt bayramı olan 24 Temmuz'da çalışmalarına ses çıkarmadı.

Kursiyer arkadaşları 24 Temmuz'da çalıştıran işveren İş Kanunu'nu ciğnemiştir. Sendika da bu kanunsuzluğa göz yumarak aynı suçu işlemiştir.

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK!

Beykoz Deri Kundura'dan
bir işçi

talebe arkadaşlar ve 52 günlük grev

dür ve sendikacılarla konuştum, hallettim demişti.

Sonunda GREV bitti. İşbaşı yaptık. 23. 8. 1976 tarihine kadar çalıştık. Bu süre içinde birçok kez de sendikaya gittik. "Taman Ağustos ayında işbaşı yapacaksınız işçi olarak" duyuruldular. Ama 23 Ağustos günü geldiğinde sendikaya gittik. Bize verilen cevap: "Eğitim Şefi Basri Yalçın yan çiyor. Ama hak ettireceğiz" dediler. Fakat kabul ettiremediler.

Birkaç gün sonra yine topluca sendikaya gittik. Bizi üye yapıp işverenin mahkeme-ye verilmesini sağlayın dedik. Buna karşılık yardımcı olacaklarına, ileri çıkan arkadaşlarımızı tehdit etmeye başladılar. Böyle şeylerle fazla uğraşmayın, işten atılırsınız. Size akıl verenler komünistler, sizi kullanıyorlar" dediler.

Ama bu tehditler bizi yıldırmadı. Sendikaya daha sık ve daha disiplinli gittik. Bu tutumumuz sonucu bize açıklama yapmak zorunda kaldılar. Açıklama da şu (Sizin hakkınızı arayabilmemiz için, sendikaya üye olmanız gerekiyor. Bu durumda, sizi üye de yapamıyoruz. Elimizden başka da bir şey gelmiyor.) dediler. (52 günlük süreden sonra, kanuni yollara başvuracağız) dediler.

Bu arada bizler 350 kuruşluk zammı alamadık.

Sonra da işçi olduk. Sendikaya üye de olduk. Ve mahkeme açıldı. Şimdi ise oyunun başka perdesi sahneleniyor. Mahkeme takip edilmiyor. Biz sorduğumuz zaman akıllarına geliyor da lütfen avukata telefon ediyorlar.

Bütün bunlar bize şunu bir kez daha gösterdi. Bu sendika yöneticileri bizim haklarımızı aramak, savunmaktan acizdirler. Bundan biz işçilerin çıkaracağı dersler vardır.

**FAŞİST, MAOCU
PROVOKASYON YUVALARI
VE DESTEKLERİ
KONTR-GERİLLA
DAĞITILMALIDIR!**

Bizler 23. 8. 1974 tarihinde işbaşı yaptık. 23. 8. 1976 tarihinde talebelik sürelerimizin bitmesi gerekiyordu. Bu arada 7. Dönem Toplusözleşmenin ikinci yarısı, yani 350 kuruşluk bölümü 1. 11. 1976 tarihinde verilecekti. Fakat 26. 11. 1975 tarihinde Grev'e çıkıldı. Grev 52 gün sürdü. Bu süre içinde bizim talebeliğimizin bitmesi gerekirken bizi 52 gün daha fazladan talebe olarak çalıştırdılar. Gerekçe: Talebe olduğumuz için iki yıllık süreyi tam olarak çalışmamız gerekiyormuş, çalıştık biz de.

Bütün bunlar bizim Toplu Sözleşmenin 2. yarısından faydalanmamızı engellemiyor. Ama bizi, işe girmek için gerekli muameleleri yapacakları diyerek 21 Aralık kadar oyaladılar. Toplu Sözleşmenin 2. kısmının verileceği tarihi, yani 1 Kasım'ı böylece geçiştirmiş oldular. Böylece işveren sarı sendika uzlaşmasına bir yenisini daha eklemiş oldular.

Aslında greve çıkmadan önce o zamanki eğitim şefi Basri Yalçın ile konuşmuştuk. O da bize grev süresince "can güvenliğiniz yok" diyerek fabrikaya girmememizi söylemişti. Yani ÇALIŞTIRILMADIK.

Eğitim Şefine, 52 günlük süre hakkımız oldu dedimizde, "ben o meselevi mü-

SENDİKA NEDİR?

Sendikanın ne olduğunu anlamak için önce sendikanın nasıl oluştuğuna bakalım.

Sendika kimlerden oluşur? İşçilerden emekçilerden. İşçiler ve emekçiler neden sendikada bir araya gelirler?

Çünkü bütün işçilerin daha iyi yaşama ve çalışma koşulları isteği vardır.

Daha iyi yaşama ve çalışma koşulu deyince aklımıza ücretlerin yükseltilmesi - çalışma süresinin kısaltılması, çalışma hızının düşürülmesi, işyerinde can güvenliğinin sağlanması gibi istekler gelir.

Hiçbir işçi bu saydıklarımızı kendi çabasıyla düzeltemez ve iyileştiremez.

Öyleyse birleşmek ve birlikte mücadele gerekir.

İşte işçilerin YAŞAM VE ÇALIŞMA KOŞULLARINI GELİŞTİRMEK İÇİN BİR ARAYA GELDİKLERİ ÖRGÜTLERE SENDİKA denir.

Sendikalar da uygulanışa göre iki gruba ayrılır.

- 1- Sınıf ve Kitle sendikacılığı
 - 2- (Sarı) Uzlaşmacı sendikacılık
- Biz şimdi kendi sendikacılık anlayışımızı bir açalım, görelim nedir?

SINIF VE KİTLE SENDİKACILIĞI
A- SENDİKALAR KİTLE ÖRGÜTÜDÜRLER
Siyasal düşüncesi, dünya görüşü, dinsel inancı, rengi, ırkı, cinsiyeti ne olursa olsun, sendikanın kapısı tüm emekçilere açıktır.

Çünkü, sendikaları kitle örgütü yapan bütün emekçilerin ortak ekonomik çıkarlarıdır. Hangi siyasal görüşte veya partide olursa olsun, her işçi ücretlerin arttırılmasını, çalışma süresinin kısaltılmasını ister. Daha buna benzer birçok ekonomik hak ister işçiler.

Öyle ise bütün işçilerin sendika meselesine dikkatle eğilmesi ve bunun ne demek olduğunu iyi bilmesi gerek.

B- SENDİKALAR SINIF ÖRGÜTLERİDİR.

Sendikalar aynı zamanda sınıf örgütüdürler. Çünkü emekçilerin günlük ekonomik çıkarları yanında, sömürsüz bir düzen için mücadeleyi amaç edinirler. Sömürülen işçilerin ve emekçilerin örgütü olarak, sendikaların sömürüyü tamamen kaldırmayı amaçlaması kadar doğal ve zorunlu bir şey olamaz.

İşçiler sömürülüyor dedik! Kim sömürüyor peki? İşverenler! Nasıl sömürüyor O da çok açık. Bir işçi bir yerde çalışıyor. Çalışmasının karşılığı (yani sattığı işgücünün karşılığı) ücret alıyor. (sosyal haklarla beraber). Peki biz işçiler bu ücret karşılığında ne yapıyoruz? ÜRETİM.

Şimdi, şöylece bir dirip soralım kendimize. Ürettiğimiz malın fiyatı (piyasa değeri) bizim ücretimizle karşılaştırıldığında du-

rum nedir? Çoğu kez şunu görürüz ki, alıyorsak, ürettiğimiz mal üçe-beşe düşüyor. Peki biz ürettiğimiz malın değerinin bir kısmını alıyoruz da (ücret olarak) nereye gidiyor. İşverenin kesesinden de bunu istediği gibi kullanıyor.

Öyleyse:
Bir yanda çalışıp üreten,
Öbür yanda çalışmadan üretime el atıyor.

İşte biz bunlara sınıf diyoruz.
Birincisi İŞÇİ SINIFI.

İkincisi de İŞVEREN SINIFI (Burjuvazi).
Sendikalar işçilerin ekonomik çıkarlarını korur, geliştirir demistik. Kime karşı korur? İşverene karşı. Öyleyse düşünün.

Sendika işçilerin çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek isterken karşı karşıya kim vardır? İŞVEREN.

İşveren bütün istenilenleri ha denli verir mi? Vermez. O zaman sendika işveren arasında bir çetin mücadele eder. Bu mücadelede sendika galip gelirse işçilerin yaşam ve çalışma koşulları iyileşme görülür. İşveren galip çıkarsa tülüşme, hiç değilse yerinde sayma görülür. (yerinde. da aslında kötüleşme).

Açık olarak görülen şu ki, işçilerin sınıf sendikalarıdır.

Bir de işçi-işveren arasındaki ekonomik mücadeleyi mülayim şartlarla (ne şiddetle, ne kebab zihniyetiyle) tatlıya bağlamak isteyen sendikacılık anlayışı vardır. Onlara sınıf sendikaları diyemeyiz. Onların adı uzlaşmacı sendikacılıktır.

(Devam edecek)

açlık ordusu yürüyor n.hikmet

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeğe doymak için
ete doymak için
kitaba doymak için
hürriyete doymak için.

Yürüyor köprüler geçerek kıldan ince kılıçtan keskin
yürüyor demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkan
yürüyor ayakları kan içinde.

Açlık ordusu yürüyor
adımları gök gürültüsü
türkülleri ateşten
bayrağında umut
umutların umudu bayrağında

Açlık ordusu yürüyor
şehirleri omuzlarında taşıyıp
daracık sokakları karanlık evleriyle şehirleri
fabrika bacalarını
paydostan sonraların tükenmez yorgunluğunu taşıyan

YENİLEŞME

sahibi: GÜLTEN BÜYÜK

yönetim yeri: yeni işçi evleri

deri ve kundura işçilerinin sesi

yazı işl. md. MUSTAFA KARAKAŞ

no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKU!

dizgi: YENİLEŞME

baskı:

baskı tarihi: 18 // 1978